

udformning til nærmere angivne kategorier af private anlæg skal godkendes af ministeren for kulturelle anliggender eller vedkommende fredningsplanudvalg. Bestemmelse efter 1. punktum kan træffes for hele landet eller for nærmere angivne dele af landet.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 om udnyttelse af særlige forekomster i jorden, kan bl. a. betinges af, at udnyttelsen sker efter en godkendt plan, at de arealer, der benyttes til gravning og materialeaffægning ved passende behandling og tilplantning m. v., bringes i en sådan stand, at de ikke virker skæmmende for landskabet, og at der stilles fornøden sikkerhed for evt. betingelsers opfyldelse.

Stk. 3. Uanset det i stk. 1 og 2 anførte kan ejeren af en ejendom dog altid uden godkendelse til eget brug udnytte forekomster i jorden af tørv, grus, kalk og lignende eller give andre en tilsvarende begrænset udnyttelsesret.

§ 45. Såfremt ministeren eller fredningsplanudvalget ikke kan godkende et anlæg som nævnt i § 44, eller såfremt ejeren eller den anlæggende ikke kan tiltræde vilkår, der er knyttet til godkendelsen, skal ministeren eller fredningsplanudvalget efter anmodning rejse fredningssag efter kap. III.

Stk. 2. For så vidt angår projekter om udnyttelse af forekomster i jorden, kan fredningssag dog ikke kræves rejst, fordi godkendelse tidsbegrænses eller der stilles de i § 44, stk. 2 nævnte vilkår.

Kap. VI.

Byggelinier m. v.

Strandbyggelinien.

§ 46. På strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation, og på arealer, der ligger inden for en afstand af 100 m fra, hvor denne vegetation begynder, må der ikke:

- 1) placeres bygninger, skure, campingvogne og lignende, opstilles master, foretages ændringer i terrænet eller henlægges affald og lignende,
- 2) foretages beplantning eller hegning, bort-

set fra hegning på land- og skovbrugs-ejendomme.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2 gælder ikke for skove, plantager og haver, hvor der var lovlig bevoksning før den 1. januar 1968.

Stk. 3. Er der i henhold til den hidtil gældende lovgivning ved tinglyst deklaration fastsat et mindre forbudsområde end nævnt i stk. 1, er dette fortsat gældende.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for:

- 1) bestående forsvarsanlæg,
- 2) havneanlæg med tilhørende landarealer,
- 3) områder, der den 1. juli 1937 hørte under Københavns eller købstædernes bygrunde,
- 4) områder, der er undtaget fra forbudet mod bebyggelse m. v. i henhold til bekendtgørelser, udstedt efter den hidtil gældende lovgivning,
- 5) kyststrækninger, der er omfattet af loven om sandflugtsbekæmpelse, medmindre ministeren for kulturelle anliggender fastsætter andet.

Stk. 5. Bygninger, der er opført mellem kysten og byggelinien før 1. juli 1937 eller i henhold til dispensation efter de hidtil gældende regler, må kun genopføres eller ombygges i overensstemmelse med tegninger og beskrivelser, der er godkendt af fredningsnævnet.

Stk. 6. Hvor ganske særlige forhold foreligger, kan fredningsnævnet, såfremt alle medlemmer stemmer herfor, gøre undtagelse fra forbudet i stk. 1.

Stk. 7. Ministeren kan bestemme, at reglen i stk. 1 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Bestemmelse herom skal bekendtgøres i Statstidende og et eller flere af de dagblade, der udkommer på egnen.

Stk. 8. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter det helt eller delvis forbydes at placere telte på de i stk. 1 nævnte kyststrækninger. Bestemmelse herom kan træffes for hele landet eller nærmere angivne dele af landet.

Byggelinien ved skove, ferske vande og veje.

§ 47. Der må ikke uden fredningsnævnets tilladelse placeres bygninger, skure,